

Una plantofada que fa mal

El Llagostera cau derrotat a Los Pajaritos després de tenir el triomf a tocar tot i jugar amb un home menys des del 55'

Després d'avançar-se amb un gol d'Alcalá, el Numància va capgirar el marcador i deixa els blaugrana cuers i molt tocats



El col·legiat mostra la vermella a Diego Rivas ahir a Sòria Foto: M.TEJEDOR / HERALDO DE SORIA.

El Llagostera va patir ahir a Los Pajaritos una derrota de les que fan mal, en un partit en què els llagosterencs van tenir la victòria a tocar jugant amb un home menys i que van acabar perdent per 3-2 contra un Numància que només va reaccionar en el tram final. És un cop dur que deixa el Llagostera tocat, molt tocat, i amb la sensació que va deixar escapar una oportunitat d'or per sumar tres punts en un camp molt complicat. L'ambient a Sòria era gèlid, amb la neu que queia amb constància sobre el terreny de joc, que tot i això no presentava problemes per a la pràctica del futbol. Es trobaven dos equips en pols oposats: el Llagostera, cuer, i el Numància, que acumulava sis partits consecutius sense perdre, i al

final la tendència va continuar igual, amb els locals sumant tres punts i el Llagostera que se'n tornava de buit, un càstig molt cruel per la manera com es va desenvolupar el partit.

El Llagostera va sortir d'inici amb tres canvis respecte a l'últim onze: l'entrada d'Enric Pi al lateral esquerre, Masó al lateral dret, i Pitu a la mitjapunta, en detriment de Ruymán, Aimar i Tarradellas, respectivament. Sergio León, pitxitxi de l'equip amb Pitu (2 gols) tornava a escalfar banqueta. El partit va començar tranquil, amb el Numància portant el pes del joc i el Llagostera defensant-se i sortint al contraatac a la mínima, sense gaire encert. La primera gran oportunitat va ser per als locals, quan Íñigo Pérez va llançar una falta directa que Moragón va parar enviant la pilota al pal. Acte seguit, era Gila qui feia lluir Munir, i el partit s'animava. Potser massa, devia pensar Masó, que va salvar els seus rebutjant una pilota a boca de gol i que poc després veia com Julio Álvarez feia trontollar el travesser de nou amb un potent xut. El Llagostera patia, i fins i tot Querol havia de recular a ajudar en defensa els seus companys, que van agrair que el partit se n'anés al descans amb 0-0 en el marcador, quan Diego Rivas ja havia vist la vuitena targeta groga de la temporada, aquesta, força rigorosa. El conjunt llagosterenc tornava a demostrar moltes limitacions en atac, però almenys arribava viu a la mitja part.

Rivas els deixa amb deu En la represa la neu va concedir una treva, però el partit va continuar igual, amb el Numància assetjant la porteria rival i el Llagostera penjant pilotes a Querol, massa sol a dalt. Encara se'ls van complicar més les coses als visitants quan Diego Rivas va veure la segona groga en el minut 55 i va deixar el seu equip amb deu homes. Pitu va ser el sacrificat perquè Jordi López reforçés el mig del camp.

Amb inferioritat numèrica, tocava aguantar com fos, mentre el Numància no parava d'assetjar l'àrea visitant, però massa imprecís. El públic de Los Pajaritos començava a enfadar-se amb els seus jugadors, cada vegada més incisius per les bandes però ineficaços en l'última passada. Anquela no les tenia totes i va fer entrar en joc la corpulència de Braian Rodríguez. Per la seva banda, el Llagostera feia segles que no passava del mig del camp, i quan més mort semblava va aparèixer Alcalá amb els seus 1,96 metres d'alçada per rematar de cap un córner i avançar els blaugrana (69'). Per fi al Llagostera li funcionava l'estratègia, un dels seus principals actius la temporada passada, amb Ríos com a executor del córner. Del negre es va passar en un moment al blanc.

Amb el gol, els llagosterencs es van armar de moral i confiança per mossegar en els últims vint minuts de partit i amarrar tres punts que eren or. El Numància estava tocat, però no va parar d'atacar a la recerca de l'empat, una igualada que va evitar Moragón dues vegades consecutives amb grans intervencions. Passaven els minuts i el Llagostera s'ho començava a creure, però les contínues arribades locals van acabar amb una centrada que Masó va rebutjar enviant la pilota a la seva porteria (77'). Tota la sort que havia tingut el Llagostera durant el partit se li va girar en contra en una acció desafortunada. Tot i així, el punt encara semblava positiu i el Llagostera no renunciava a res, i va donar entrada a Sergio León a falta de deu minuts per al final.

Qui òbviament tampoc es conformava amb l'empat eren els sorians, envalentits i desencertats a parts iguals, fins que Gaffoor va capgirar el partit rematant de cap un córner llançat per Julio Álvarez que pràcticament sentenciava el partit. Encara quedava temps perquè l'estadi de Los Pajaritos presenciés dos gols més, tots dos en el temps afegit i estèrils. L'un, obra de Braian Rodríguez, i l'altre, d'Alcalá, que va tancar el marcador marcant el definitiu 3-2 de falta directa. Una derrota cruel que deixa el conjunt de Carrillo i Alsina molt tocat, al fons de la classificació. Tocarà reaccionar la setmana vinent contra la Ponferradina.

LLAGOSTERA: Moragón; Masó, Pedro Alcalá, Jorge, Enric Pi; Tito, Diego Rivas; Eloy Gila (Tarradellas, 70'), Pitu (Jordi López, 58'), Ríos Reina; Querol (Sergio León, 81).

NUMÀNCIA: Munir, Gaffoor, Ripa (Valcarce, 46'), Íñigo Pérez, Julio Álvarez, Juanma del Pino, 75'), Isidoro, Vicente, Natalio, Antonio Tomás i Aranda (Braian Rodríguez, 63').

Publicat a:

-L'Esportiu. Comarques Gironines 07-12-2014 Pàgina 4

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/802420-una-plantofada-que-fa-mal.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss